

Kortlægning af arbejdsplatforme i Danmark

Indledning

Deleøkonomien i Danmark er i vækst. Ifølge Danmarks Statistik deltager hver femte dansker i deleøkonomiske aktiviteter. De områder, hvor deleøkonomien er mest udbredt, er overnatnings- og transportområdet, hvor danskerne bruger platforme som Airbnb til privat boligudlejning og Go-More til privatbiludlejning og samkørsel.

Dette overblik belyser den del af deleøkonomien, hvor der bliver købt og solgt serviceydelser som rengøring, grafisk design, hundeluftning, indkøb og mindre håndværksopgaver via digitale platforme. Disse platforme betegnes som *arbejdsplatforme*. Digitale platforme i deleøkonomien, hvor der foregår udlejning af fx boliger, biler eller både, betegnes som *kapitalplatforme*.

Kortlægningen her beskriver, hvilke typer arbejdsplatforme der er i Danmark, hvad der kendetegner deres forretningsmodeller, og hvor stort deres økonomiske omfang vurderes at være. Endvidere beskrives, hvad der kendetegner udbydernes arbejde via platformen, og hvem de er. Der fremgår også en beskrivelse af brugernes baggrund for at bruge arbejdsplatforme. Indledende gives der en opsummering af kortlægningens hovedpunkter.

Arbejdsplatforme i Danmark – et overblik

Deleøkonomien er en del af en bredere udvikling inden for dele af arbejdsmarkedet i Europa, hvor nye forretningsmodeller placerer sig anderledes i forhold til den traditionelle skelnen mellem selvstændige og arbejdstagere, og antallet af midlertidige ansættelser og deltidsansættelser er stigende i flere europæiske lande. Arbejdsopgaver, som før udelukkende blev udført i virksomhederne eller via vikarbureauer, udbydes nu også som enkeltopgaver på forskellige digitale platforme. Her kan udbydere – både privatpersoner og virksomheder – købe tjenesteydelser af opgaveløsere inden for fx kontorarbejde som bogholderi, grafisk design, webudvikling osv. eller fysisk og manuelt arbejde, som for eksempel hundeluftning, indkøb, mindre håndværksopgaver osv.¹

¹ Strategi for vækst igennem deleøkonomi, Erhvervsministeriet, 2017.

Den største del af deleøkonomien vurderes at foregå inden for kapitalplatforme som Airbnb, Boatflex og GoMore, som formidler udlejning af aktiver som privat ejendom og ejendele. Ikke desto mindre peger en række undersøgelser² på, at flere og flere benytter arbejdsplatforme til at udbyde og finde arbejdskraft.

Denne undersøgelse beskæftiger sig udelukkende med den del af deleøkonomien, der handler om formidling af serviceydelser og udnyttelse af ledig kapacitet i form af tid, kompetencer og færdigheder, nemlig arbejdsplatforme³.

Deleøkonomi og platformsvirksomheder, der formidler serviceydelser – definition og afgrænsning

Der eksisterer ikke pt. en entydig eller generelt accepteret definition og afgrænsning på hverken dansk eller internationalt plan af deleøkonomien, herunder hvilke platforme eller virksomhedstyper der kan defineres som deleøkonomiske virksomheder. EU-Kommissionen betegner deleøkonomien som kollaborativ økonomi, der er defineret som forretningsmodeller, der muliggør transaktioner via digitale platforme, der er markedspladser for lejlighedsvis brug af varer eller tjenesteydelser, der ofte udbydes af privatpersoner.

Der tales i høj grad også om platformøkonomi i forbindelse med deleøkonomien. En platformsvirksomhed er kendetegnet ved, at den fungerer som formidler eller bindeled mellem andre parter, det vil sige som "platform" for andre aktiviteter. De fleste deleøkonomiske forretningsmodeller som fx Airbnb og GoMore er en del af platformøkonomien, da de er baseret på en digital platform. Andre store platformsvirksomheder er bl.a. Facebook, Twitter, Amazon og Alibaba, som ikke betragtes som en del af deleøkonomien. Begrebet platformøkonomi bruges også ofte til at beskrive det, der i denne kortlægning betegnes som arbejdsplatforme, hvor personer udbyder deres arbejdskraft (serviceydelser) via en digital platform til brugere – privatpersoner eller virksomheder⁴.

² Working Party on Measurement and Analysis of the Digital Economy, OECD 2017

³ Når en privatperson udlejer et aktiv som fx et hus eller en bil, vil det ofte være forbundet med en arbejdsindsats, fx den tid der bliver anvendt på klargøring af det fysiske aktiv og kontakt til den anden private person. En undersøgelse af deleøkonomiens udbredelse blandt danskerne fra 2015 viser, at ved udlejning af boliger brugte halvdelen af de adspurgte personer mindre end 30 minutter på at opdatere deres profil og svare på henvendelser på hjemmesiden. Halvdelen brugte 1,5 time eller mindre på at klargøre boligen til udlejning.

⁴ Hvordan håndteres udfordringer ved platformøkonomi? - LO's løsningsforslag, 2016

Boks 1. kapital- og arbejdsplatforme i deleøkonomien¹

Arbejdsplatforme	Digitale platforme hvor personer sælger serviceydelser til andre privatpersoner eller virksomheder. Det er fysiske opgaver som fx rengøring, børnepasning, kørsel og andre transporttjenester, online opgaver fx gennemførelse af dataindsamlinger, eller mere avancerede og komplekse tjenester fx juridisk bistand.
Kapitalplatforme	Digitale platforme hvor personer udlejer aktiver, som biler, huse, både og værktøjer ud til privatpersoner eller virksomheder.

Boks 2. Begreber og definitioner

I kortlægningen her benyttes begreberne digital platform, udbyder, bruger, formidling og serviceydelser på denne måde:

Digitale platforme: En digital platform refererer til både software og hardware på et websted. For eksempel er Facebook en digital platform. I denne kortlægning bruges begrebet digitale platforme om digitale markedspladser, hvor man kan købe og sælge serviceydelser.

Udbyder: Privatpersoner der finder arbejde igennem de digitale platforme

Bruger: Virksomheder og privatpersoner, der køber arbejdskraft igennem en digital platform.

Formidling: Sker når platformen skaber rammerne for kontakt mellem bruger og udbyder på den digitale platform.

Serviceydelser: Er et begreb, der dækker over den type ydelser, der er adgang til igennem en arbejdsplatform, fx havearbejde, rengøring og lektiehjælp.

To typer af arbejdsplatforme

Arbejdsplatformene i Danmark formidler overordnet to typer arbejde. Den ene handler om arbejde, hvor udbyderen i udgangspunktet skal være fysisk tilstede, hvor opgaven skal udføres. Det kan fx være rengøring, småjobs eller transportopgaver, hvilket ofte kaldes "gig-work"⁵. Denne type arbejde

⁵ Sundararajan (2016, 1)

vil ofte være lokalt og kan sammenlignes med den type ufaglært arbejde, man før i tiden kunne finde på opslagstavlen i det lokale supermarked. Erhvervsstyrelsens gennemgang peger på, at det er den type platforme, der er flest af i Danmark.

Den anden type betegnes ofte som "crowdwork"⁶. Denne type arbejde kan købes og sælges igennem internettet og kan udføres alle steder i verden. Det kan fx være oversættelse, grafiske opgaver eller juridisk rådgivning. Der er ofte tale om mere specialiserede og videnbaserede opgaver.

Boks 3. Gig-work og crowdwork⁷

Gig-Work	Småjobs, nøgleservice og rengøring, transport og udbringning, tjenere mv.
Crowdwork	Andet specialiseret arbejde

Forretningsmodellerne for arbejdsplatformene

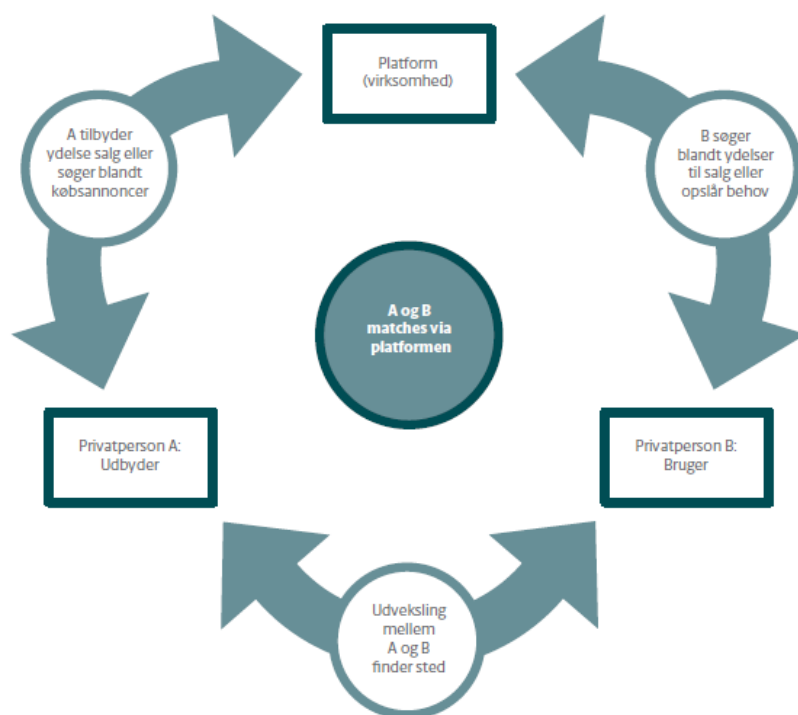
Forretningsmodellen på arbejdsplatformene er overordnet en digital platform, der forbinder udbydere og brugere omkring en eller flere bestemte serviceydelser. Forbindelsen mellem parterne og betaling sker via platformen, mens udvekslingen af serviceydelser sker direkte mellem udbyder og bruger, jf. figur 1. Platformen giver de enkelte brugere adgang til den relevante information. Ofte opkræves et gebyr hos den ene eller begge grupper på markedet. Gebyret kan være i form af beløb, fx som andel af den samlede transaktion, eller fast abonnement til siden. Det kan også være information om den enkelte bruger – som kan bruges i kommercielt regi eksempelvis målrettede reklamer på platformen.

Deleøkonomiske platforme er kendetegnet ved at have væsentlige netværkseffekter. Netværkseffekter betyder, at platformen bliver mere attraktiv for brugerne, desto flere brugere, der anvender den. Antallet af aktive brugere på platformene er derfor afgørende for virksomhedens succes. Hvis du søger en opgave løst, er det essentielt, at der relativt hurtigt kommer forskellige bud fra brugerne, og det samme gælder for udbyderne. Da platformene kun tjener en lille andel af hver transaktion på platformen, vil det være den platform med det største antal aktive brugere, der vil få den største vækst og forventeligt bliver fremherskende på markedet.

⁶ Kaldes også Virtuel service

⁷ Opdeling af platforme på de to kategorier er et skøn på baggrund af research foretaget af Erhvervsministeriet

Figur 1. Illustration af deleøkonomisk platform og brugere

Et vigtigt element i hovedparten af deleøkonomiske forretningsmodeller er ratingsystemer, der understøtter tillid mellem folk, der handler via platformen, således at den digitale platform kan være et sted, hvor det er muligt at finde en person, man ellers ikke kender, til at passe sit barn eller bo i sit hjem. Det kan lade sig gøre, fordi man dels kan identificere personen igennem sociale platforme, dels fordi andre brugere hjælper med at vurdere, om man kan stole på den person, der bliver hyret vha. ratingsystemerne.

Forsikringsordninger via platformene

Udbyderne på arbejdsplatforme har ofte ikke adgang til en række af de arbejdstagerrettigheder, der er normale for arbejdstagere dækket af overenskomster. Det er også i dag tilfældet for en række selvstændige. Den enkelte skal dermed selv sørge for at spare penge op til ferie, sygedage og pension samt sørge for at tegne arbejdsskadeforsikring mv.

Dette afspejles i forretningsmodellerne hos en række af de danske arbejdsplatforme, som har fokus på at levere sikringsydelser, som en del af deres forretningsmodel. Det drejer sig bl.a. om en forsikringsordning mod fx arbejdsskader eller af genstande, der går i stykker ifm. arbejdet, og et velfærdstillæg i form af et ekstra beløb, som udbyderne kan vælge at sætte til side til fx ferie og pension.

Nogle platforme har efter en periode, hvor udbyderne har været løst tilknyttet platformen, valgt at fastansætte udbyderne på åbne kontrakter uden fastsat arbejdstid mv. I boks 4 ses en oversigt over forskellige sikringsordninger.

Boks 4. Forskellige sikringsprodukter hos arbejdsplatforme⁸

- Udbyderne ansættes på timebasis af platformen og modtager løn fratrukket skat som A- indkomst.
- Platformen lægger et velfærdstillæg oveni timelønnen, som en integreret del af den transaktion, som platformen formidler. Brugeren betaler dermed indirekte til en del af den sociale sikring, som en arbejdsgiver i et egentligt ansættelsesforhold typisk vil bekoste.
- Platformen udbyder ulykkes- og ansvarsforsikring som en integreret del af den transaktion, som platformen formidler. Ulykkesforsikringen dækker udbyderne, hvis der sker en skade under arbejdet. Brugere er dækket af en ansvarsforsikring, der dækker uheld forårsaget af udbyderen under arbejdet.
- Udbyderne skal have eget CVR for at udbyde opgave via platformen og skal selv stå for forsikring.

Økonomisk omfang – arbejdsplatforme

De seneste fem år har der internationalt været en stærk vækst i etableringen af nye deleøkonomiske platforme, og en række internationale analyser peger på, at der forventes yderligere vækst på området.⁹ Europa-Kommissionen skønner, at det samlede forbrug på deleøkonomiske platforme i EU i 2015 var på 28 mia. euro¹⁰, hvor det største forbrug var i transportbranchen, herunder delebiler og samkørsel.

Men der er også sket en vækst i brugen af de såkaldte arbejdsplatforme. Både i Danmark og internationalt. En kortlægning fra OECD af brugerne på det, der i undersøgelsen betegnes som to af de største amerikanske arbejdsplatforme Upwork og Freelancer viser, at antallet af brugere på de to platforme er steget fra ca. 2 mio. i 2005 til ca. 35 mio. i 2014⁹.

En opgørelse af antallet af arbejdsplatforme i Norge fra primo 2016 estimerede, at der på det tidspunkt eksisterede ca. 30 arbejdsplatforme i Norge¹⁰.

⁸ Boksen er baseret på gennemgang af på danske arbejdsplatformes egne beskrivelser af deres sikringsordninger på deres hjemmesider.

⁹ Working party on Measurement and analysis of the Digital Economy (DSTI/ICCP/IIS(2015)13/FINAL)

¹⁰ Jesnes et al. 2016a

I Danmark vurderes det, at der findes ca. 17–20 arbejdsplatforme.¹¹ Da deleøkonomien stadig udvikler sig, og platforme etableres og forsvinder temmelig ofte, vil tallene imidlertid med stor sandsynlighed ændre sig hurtigt.

Brugen af arbejdsplatforme kan ses som en del af en generel udvikling, hvor en større del af arbejdsstyrken arbejder som selvstændige og freelancere. En undersøgelse fra 2016 viser, at 20 til 30 procent af arbejdsstyrken i USA og EU-15¹², svarende til 162 million personer, har arbejdet som freelancere. Heraf har 15 pct. fundet arbejde igennem en digital platform¹³.

Danmarks Statistik gennemførte i 2017 en undersøgelse, der så nærmere på freelance-beskæftigelse i Danmark. I undersøgelsen bliver det estimeret, at der i 2. kvartal 2017 var ca. 120.000 personer ud af 2.8 mio. beskæftigede, der betragtede sig selv som freelancere.¹⁴ Dette svarer til en halv procent af arbejdsstyrken.

I 2017 har Forskningscenter for Arbejdsmarkeds- og Organisationsstudier (FAOS) på Københavns Universitet¹⁵ gennemført et studie, der bl.a. ser nærmere på, hvem i Danmark der anvender digitale arbejdsplatforme til at tjene penge på at sælge deres arbejdskraft. Studiet peger på, at 42.000 danskere, svarende til 1 pct. af den danske arbejdsstyrke, har tjent penge ved at tage opgaver via en arbejdsplatform gennem det seneste år.¹⁶

Danske arbejdsplatforme

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en statistik eller et register med en oversigt over danske platforms- og deleøkonomiske virksomheder.

Erhvervsstyrelsen har indhentet virksomhedsspecifikke data om en række danske arbejdsplatforme. I den forbindelse har Erhvervsstyrelsen kontak-
tet 13 danske arbejdsplatforme, hvoraf godt halvdelen har indvilliget i at afgive data om deres virksomhed.

Det er vigtigt at understrege, at den følgende oversigt alene dækker de virksomheder, der har deltaget i undersøgelsen, at den er baseret på data, der er indrapporteret af virksomhederne selv uden mulighed for yderligere kvalitetskontrol. Det kan samtidig betyde, at der i visse tilfælde er dobbelt-

¹¹ Estimeret ud fra overblik på deleportalen.dk samt markedsundersøgelse

¹² Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Holland, Portugal, Spanien, Sverige og Storbritannien

¹³ McKinsey, oct. 2016 independent work: choice, necessity, and the gig economy

¹⁴ Mere viden om deleøkonomien, Danmarks Statistik, 2017

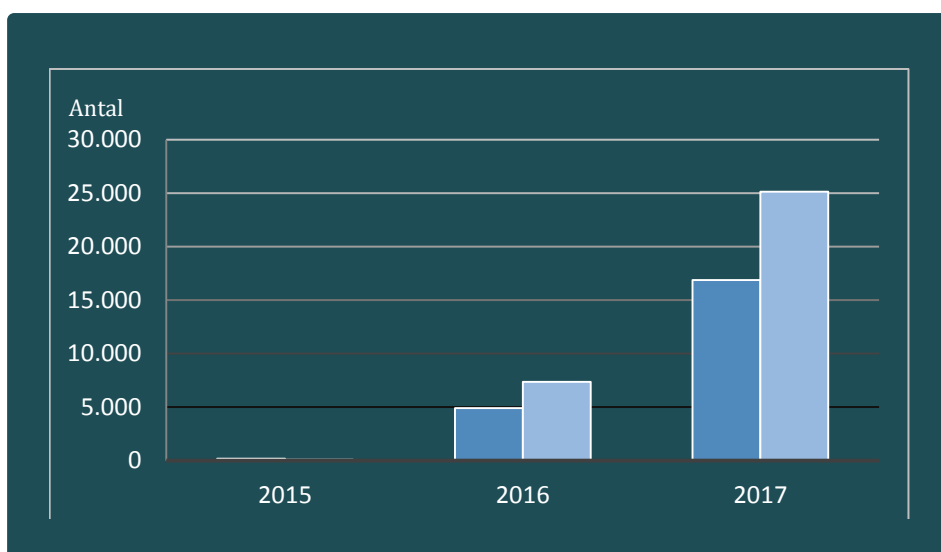
¹⁵ Digitaliseringen af arbejdsmarkedet – danskernes erfaring med digital automatisering og digitale platforme, A. Ilsøe & LW Madsen 2017

¹⁶ Det skal bemærkes, at studie også inkluderer folk, der arbejder via Uber i Danmark. Uber opererer pt. ikke i Danmark. Derfor kan antallet af privatpersoner, der arbejder via arbejdsplatforme, være faldet. Skattemyndighederne har estimeret, at der i periode 2014 til 2016 var ca. 1700, personer, der arbejdede via Uber.

tælling af data, fx i forhold til antallet af brugere på platformene, da både tjeneste udbydere og brugere kan være repræsenteret på flere platforme.

Data fra virksomhederne viser, at der er flere tilmeldte udbydere af serviceydelser end brugere. Hermed adskiller de danske arbejdsplatforme sig fra det generelle billede af deleøkonomien i Danmark, hvor der er væsentligt flere aktive brugere end udbydere. 17 pct. af danskerne har brugt en deleøkonomisk platform, hvorimod kun 4 pct. har udbudt noget, fx udlejning af en bil eller bolig eller udført havearbejde. Data fra de danske arbejdsplatforme viser, at der i ultimo 2017 er over 25.000 udbydere på de seks platforme, der har leveret data, mens der var ca. 7.000 brugere på platformene. Tallene fra de danske arbejdsplatforme giver også en indikation af udviklingen i branchen. Antallet af udbydere er steget fra kun 105 udbydere i 2015 til ca. 25.000 i 2017, jf. figur 2. Udvikling skal dog ses i lyset af, at flere af platformene ikke eksisterede i 2015, og at der ikke er indsamlet data fra samtlige danske og udenlandske arbejdsplatforme, der formidler arbejdskraft i Danmark.

Figur 2. Udviklingen i antallet af udbydere og brugere på de udvalgte danske arbejdsplatforme

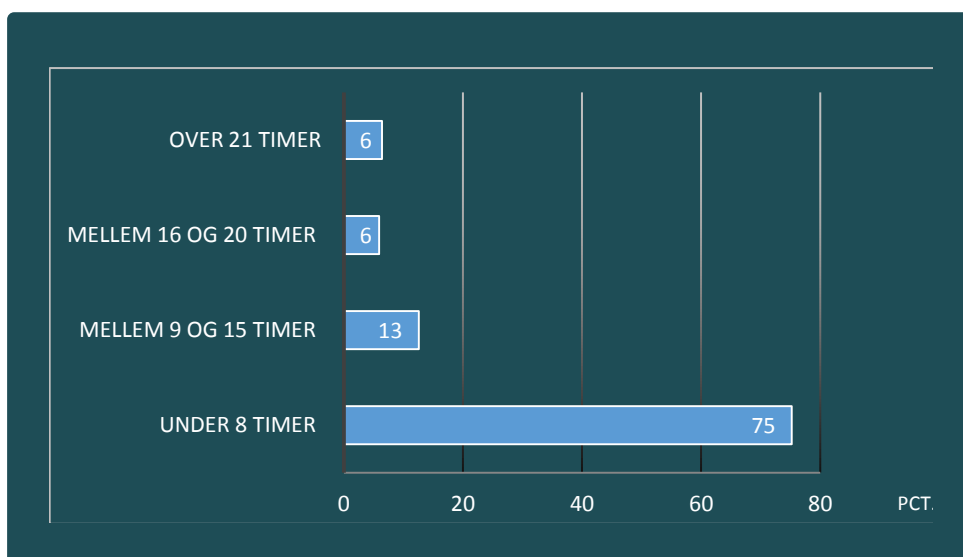

Kilde: Erhvervsstyrelsen, undersøgelse lavet blandt arbejdsplatforme 2017

Tallene fra de danske arbejdsplatforme viser ydermere, at langt den største del af udbyderne (75 pct.) arbejder under 8 timer om ugen via den aktuelle arbejdsplatform, de bruger¹⁷, og kun ca. 6 pct. arbejder mere end 21 timer om ugen igennem platformen, jf. figur 3.

¹⁷ Data viser ikke den samlede mængde arbejdskraft, den enkelte udbyder via arbejdsplatforme. Den samme udbyder kan således være aktive igennem flere platforme, og derved samlet arbejde mere end det fremgår i figur 3

Figur 3. Antal ugentlige arbejdstimer for den enkelte opgaveløser i 2017-gennemsnit i pct. for udvalgte platforme.

Kilde: Erhvervsstyrelsen, undersøgelse lavet blandt arbejdsplatforme 2017

Udenlandske analyser peger på, at en relativt stor andel af de udbudte opgaver bliver udført af dem, der i gennemsnit arbejder flest timer igennem platformen¹⁸. Og at 90 pct. af dem, der arbejder igennem arbejdsplatforme, ønsker at arbejde mere igennem platformene.

Arbejdsplatformene har i undersøgelsen oplyst den gennemsnitlige timepris for en udbyder, der arbejder via platformen. Det viser en relativ stor variation i de gennemsnitlige timepriser fra 130 kr. til 180 kr. i timen.

Der er endvidere en variation i, hvor stort et gebyr der går til platformen, og i hvilken typer opgaver der løses. Nogle platforme har en abonnementsløsning, hvor både udbyder og bruger betaler et fast månedligt gebyr for at være tilknyttet platformen. Andre platforme tager et formidlingsgebyr, der afhænger af hyppigheden af den opgave, der er booket hos den enkelte (jo oftere du bliver booket, jo lavere gebyr). Andre tager et fast gebyr pr. solgt time. I 2017 beregnes den gennemsnitlige pris ud fra det indsamlede data, til 138 kr.

På baggrund af det indsamlede data om timepris og antal solgte timer er et forsigtigt skøn af det samlede forbrug på arbejdsplatformene et sted mellem 25 og 40 mio. kr.¹⁹

¹⁸ Policy Department A: Economic and Scientific Policy, Author: Marion SCHMID-DRÜNER European Parliament, PE 587.316

¹⁹ Estimeret pbg. oplysninger om solgte timer og gns timepris. Det har ikke været muligt at indsamle et komplet overblik over solgte timer og gennemsnitspriser for samtlige arbejdsplatforme vi har kendskab

Udbydere

Arbejdsplatformen kan for nogen tilbyde en øget fleksibilitet i forhold til arbejdstid og tilrettelæggelsen af deres arbejdsdag. En europæisk undersøgelse²⁰ viser dog, at den primære motivation for at arbejde igennem platformene er muligheden for øget indkomst. Muligheden for et fleksibelt arbejdsliv og bedre balance mellem fritid og arbejde var den sekundære motivation. Udbyderne kan ifølge McKinsey Global Institute²¹ grundlæggende opdeles i fire typer.

Boks 5. Overordnet opdeling af udbydere

Frie agenter: Dem, der vælger det selvstændige arbejdsmarked frem for andet arbejde, de fortrækker at arbejde uden en arbejdsgiver og vil fortsætte med at arbejde på denne måde.

Lejlighedsvis aktive: Dem, der bruger mulighederne i det selvstændige arbejdsmarked til at supplere en anden form for indkomst, ofte studerende. Som de frie agenter siger de lejlighedsvis aktive, at de tager selvstændigt arbejde af eget valg. Nogle gør det for den ekstra indtjening, men de kan også påtage sig arbejdet udelukkende for at forfølge en interesse, at udvikle nye færdigheder, eller at forblive aktive på arbejdsmarkedet.

De tøvende: får størstedelen af deres indkomst fra selvstændigt arbejde, men foretrækker at skifte til et traditionelt job, hvis det var et tilgængelig. Denne gruppe omfatter mennesker, som tager et selvstændigt arbejde, fordi de ikke kan finde et traditionelt job, der betaler godt eller passer til deres behov - eller fordi de slet ikke kan finde et.

De økonomisk begrænsede: er dem, der bruger selvstændigt arbejde og den supplerende indkomst til at få enderne til at mødes,

Som beskrevet i afsnittet om arbejdsplatformene i Danmark er det meget forskelligt, hvilken type arbejde platformene formidler. I Danmark er der flest platforme, der formidler såkaldt "gig-work", der som anført betegner arbejde, hvor udbyderen i udgangspunktet skal være fysisk tilstede der hvor opgaven skal udføres. Det kan fx være om rengøring, småjobs eller transportopgaver. Analyser viser, at det især er unge med en erhvervs-

til i Danmark, dels fordi at der på nogle platforme ikke afregnes igennem platformen. Det er derfor tale om et væsentligt usikkert estimat.

²⁰ Jourdain/Lecerlc/Millerand, Économie collaborative & Droit, Limoges 2016 (Jourdain 2016)

²¹ McKinsey Global Institute, Independent work: Choice, necessity, and the gig economy (2016)

eller gymnasial uddannelse som højeste fuldførte uddannelse, med en løs tilknytning til arbejdsmarked, der er aktive på denne type platform²².

Platforme, der falder under betegnelsen Crowdwork, hvilket er arbejde, der kan udføres alle steder i verden, fx oversættelse, grafiske opgaver eller juridisk rådgivning, tiltrækker en lidt anden type arbejdere²³. Her er det i højere grad den mere traditionelle type freelancearbejdere, som er specialister inde for deres område, der udbyder deres arbejdskraft.

Det tidligere omtalte danske studie fra FAOS viser, at næsten halvdelen af de danskere, der typisk udbyder deres arbejdskraft via arbejdsplatformene, har en erhvervs- eller gymnasial uddannelse, som højeste fuldførte uddannelse (47 pct.), mens hver femte har grundskolen som højeste fuldførte uddannelse²⁴. Næsten halvdelen af de aktive er fra Region Hovedstaden (43 pct.). Derudover peger undersøgelse på, at 19 pct. af dem, der udbyder deres arbejdskraft på platformene, ikke er etnisk danske. Til sammenligning udgør indvandrere og efterkommere 12 pct. af befolkningen i 2015²⁵. Indvandrere og efterkommere er dermed lidt overrepræsenteret blandt udbydere på arbejdsplatforme. Det samme gælder for studerende og arbejdsløse, hvor der i denne gruppe tilsammen er 47 pct., der er aktive på arbejdsplatformene, mens de til sammenligning udgør 18 pct. af befolkningen i den arbejdsdygtige alder.

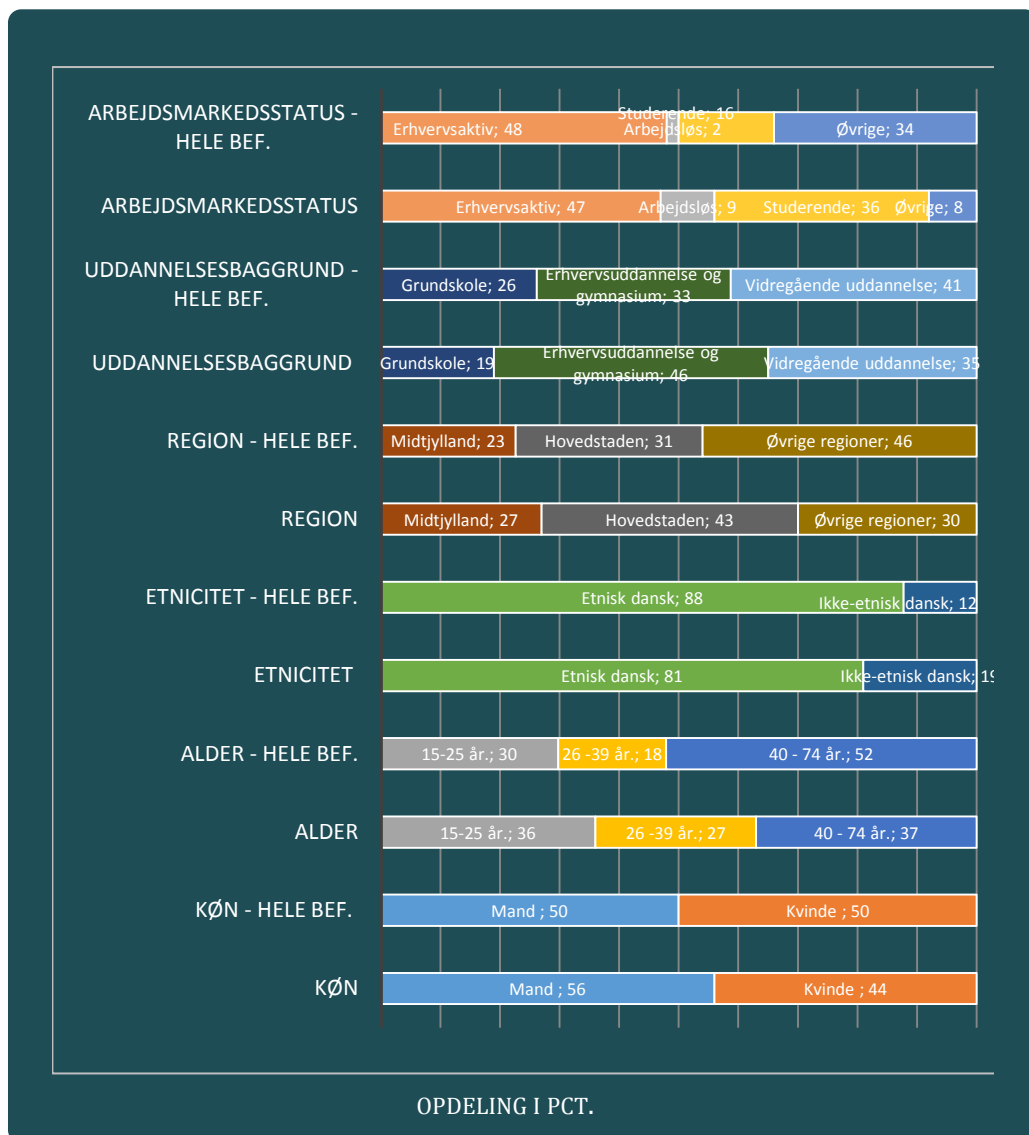
²² Digitaliseringen af arbejdsmarkedet – danskernes erfaring med digital automatisering og digitale platforme, A. Ilsøe & LW Madsen 2017

²³ Income security in the on-demand economy: findings and policy lessons from a survey of crowdworkers / Janine Berg, 2016

²⁴ Digitaliseringen af arbejdsmarkedet – danskernes erfaring med digital automatisering og digitale platforme, A. Ilsøe & LW Madsen 2017

²⁵ Indvandrere i Danmark 2016, Danmarks Statistik

Figur 4. Udbyderprofil på arbejdsplatformene i Danmark (2017) ift. Resten af befolkningen (2015)

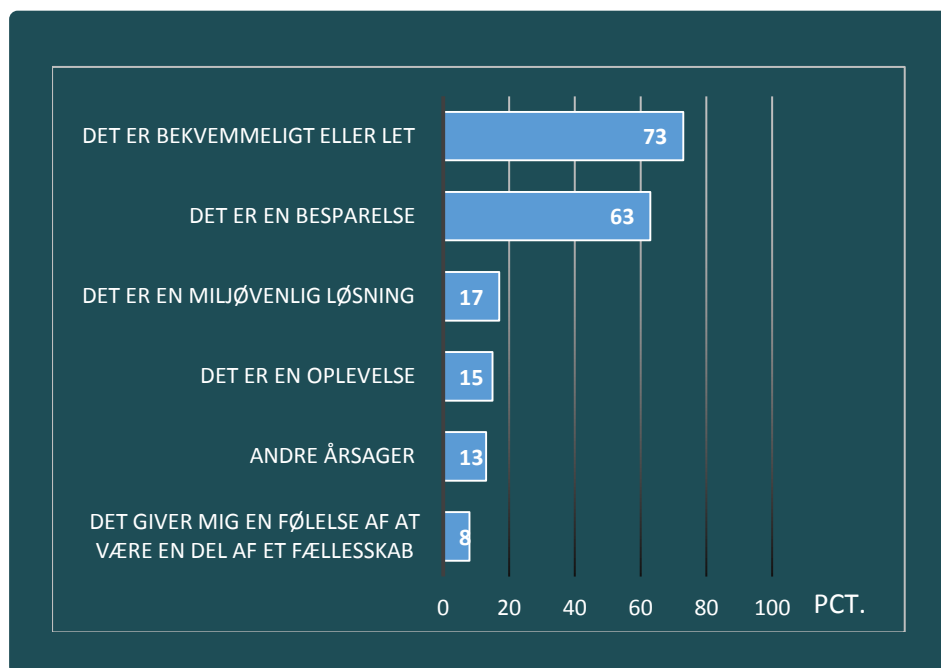
Kilde: Ilsøe og Madsen 2017 og Danmarks statistik.

Anm: Usikre estimater grundet lille base.

Brugere

For de danskere, der har købt ydelser på deleøkonomiske platforme i 2017, er det især det, at det er bekvemt og let samt den forventede besparelse, der motiverer dem. 2 ud af 3 mener således, at det er bekvemmeligt eller let og 63 pct. mener, at de kan spare penge ved at bruge deleøkonomiske platforme. 15 pct. begrundes endvidere, at det er oplevelsen ved brugen, der motiverer dem til at bruge deleøkonomiske platforme, jf. figur 5.

Figur 5. Hvorfor bruger Danskerne deleøkonomiske platforme?

Kilde: Danmarks Statistik, It-anvendelse i befolkningen (tema), deleøkonomi 2017

Brugerundersøgelse

Erhvervsstyrelsen har i samarbejde med en række arbejdsplatforme gennemført en brugerundersøgelse af, hvad der motiverer brugerne af arbejdsplatforme. Formålet med undersøgelsen er at få svar på, hvad der er vigtigt for brugerne, og om den nemme adgang til serviceydelser kan øge brugen af ydelserne.

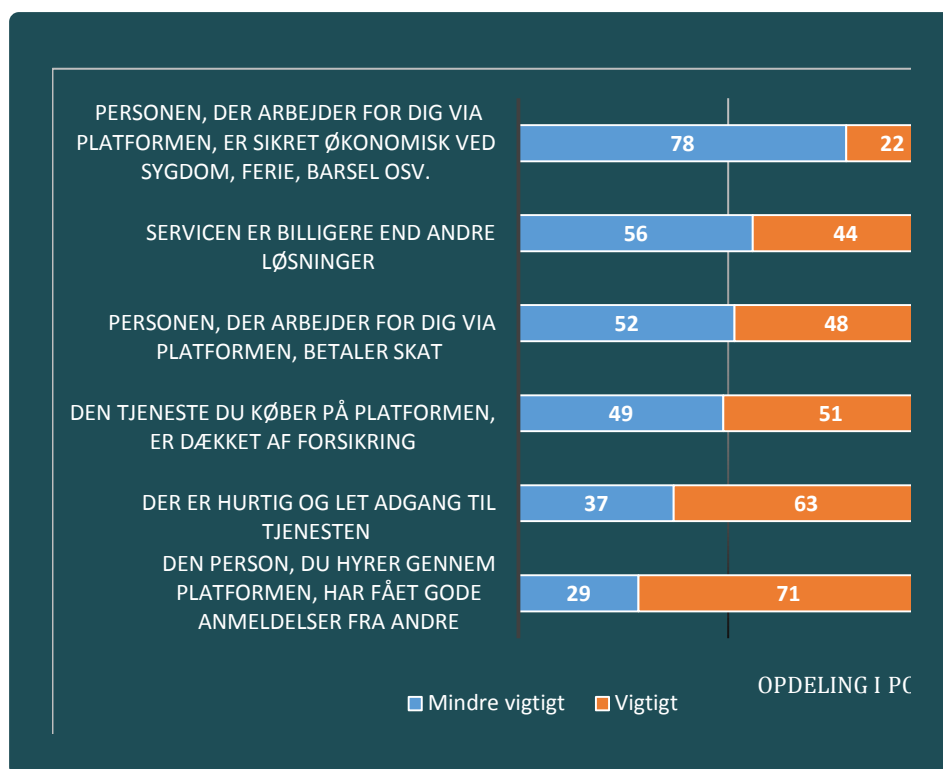
I undersøgelsen er der bl.a. spurgt ind til, om brugerne ville få løst den type opgaver, de får løst igennem platformen, hvis opgaveløsningen ikke var tilgængelig digitalt. Hertil svarer omkring halvdelen, at de *ikke* ville få løst opgaven, hvis de ikke kunne finde en opgaveløser online. Det peger på, at den nemme adgang til serviceydelserne kan bidrage til at øge efterspørgslen efter nem og tilgængelig arbejdskraft til løsning af småopgaver i hjemmet mv.

For at få et billede af, hvad der driver brugerne af platformen, og hvad de finder vigtigt i forhold til brugen af platformen, er brugerne blevet bedt om at prioritere forskellige forhold efter relevans. Undersøgelsen bekræfter resultatet fra Erhvervsstyrelsens undersøgelse af deleøkonomien fra 2015²⁶, som viste, at manglende tillid til andre privatpersoner klart er den hyppigste begrundelse for ikke at være mere aktiv i deleøkonomien. I den-

²⁶ Kilde: Deleøkonomiens udbredelse blandt danskerne, Wilke, 2015. Udarbejdet for Erhvervsstyrelsen

ne nye undersøgelse fra 2017 viser, at 71 pct. af de adspurgte mener, at det, der har størst betydning for handlen, er, at personen, som brugeren hyrer, har fået gode anmeldelser af andre brugere. Ca. halvdelen syntes, at det vigtigste er, at der bliver betalt skat, og godt 22 pct. tillægger det betydning, at den private udbyder af en serviceydelse, er dækket økonomisk ved sygdom, ferie, barsel mv.

Figur 6. Hvad er vigtigst for brugerne af arbejdsplatforme?²⁷

Kilde: Erhvervsstyrelsen, undersøgelse lavet blandt brugere af arbejdsplatforme 2017

²⁷ Undersøgelsen er udsendt via arbejdsplatformene, til dette spørgsmål var 297 besvarelser hvor vigtigheden blev rangeret fra 1 til 6, hvor 1 er meget vigtigt. 1-3 er lagt sammen til kategorien vigtigt, og 4-6 til kategorien mindre vigtigt.